

În fiecare an, la data de 17 martie este pomenit cel mai cunoscut și mai iubit sfânt al Irlandei, Sfântul Patrick. Prin misiunea desfășurată, el a reușit să aducă întreg poporul irlandez la Hristos, de aceea și este numit astăzi Apostolul Irlandei.

Pr. drd. Alexandru Nan

Conform propriilor informații transmise în *Mărturisirea sa* de credință, Sfântul Patrick s-a născut în satul Bannaventa Berniae, astăzi localitatea Banwell din partea de apus a Marii Britanii, iar după alte informații într-un sat din Scoția, în jurul anului 381. Tatăl său, Calpornius, a fost funcționar al Imperiului roman și-n același timp diacon. Bunicul său, Potitus, a fost preot.

Răpirea și viața de sclav

La vîrsta de 16 ani, Patrick a fost răpit de pirati, care se pare că i-au omorât pe toți membrii familiei sale și apoi l-au vândut ca sclav în Irlanda. Conform tradiției, acolo trebuia să păzească oile lui Micho pe muntele Slieve Mish. Viața plină de lipsuri și de greutăți i-a dat Tânărului Patrick ocazia de a medita la lucrurile importante din viață, întorcându-se la credința în Hristos, după cum singur mărturisește, după ce până la vîrsta de 16 ani își pierduse credința în Dumnezeu: „Încă din copilarie nu am crezut în Dumnezeul cel viu, ci am rămas în moarte și în necredință până când am fost aspru pedepsit. Într-adevăr, am fost smerit cumplit de foame și de goliciune, precum și de faptul că în fiecare zi cât am fost în Irlanda a trebuit să umblu, împotriva voinței mele, până cădeam jos de istovire. Din ce în ce mai mult dragoștea mea pentru Dumnezeu și cinstirea mea pentru El creșteau. Credința mea să-a întărit și râvna mea a ajuns atât de mare, încât în timpul unei singure zile ziceam câte 100 de rugăciuni și aproape tot atâtea și noaptea. Stateam prin păduri și prin munți, și chiar și când era zăpadă sau înghet sau ploaie, mă trezeam înainte de răsărit pentru a mă ruga“ (*Viețile sfintilor ortodoxi din Apus. Sfinții Insulelor britanice*, Cluj-Napoca 2006).

După scăparea din robie (care a durat vreo șase ani), sfântul ne oferă foarte puține informații despre activitatea sa. Știm doar că a poposit prin mai multe mănăstiri din Galia, ajungând și la Mănăstirea Lerins, întemeiată de către Sfântul Ioan Casianul. De aici a plecat, probabil la Auxerre, devinând ușnic al episcopului Gherman, un om cu viață îmbunătățită.

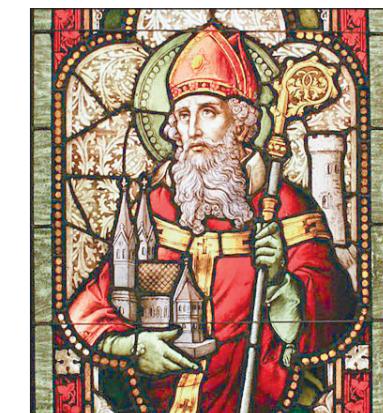
Viziunea lui Patrick și începutul misiunii

Într-o noapte, Patrick a avut un vis care i-a schimbat viața.

Când propovăduia, mii de oameni se creștinau

Sfântul Patrick, apostolul Irlandei

Un bărbat pe nume Victor venise din Irlanda cu multime nenumărată de scriitori, pe care i le-a dat lui Patrick să le citească. Patrick și-a aruncat ochii pe prima scrisoare și a citit următoarele cuvinte: „vocea irlandezilor“ Nedumerit de acest vis, Patrick îl va vizita pe episcopul Gherman.

Acesta propovăduise irlandezilor în mai multe călătorii și-l hirotonise episcop pe Paladie, însă acesta, scărbit de cruzimea și de sălbăticia lor, a părăsit insula după câteva luni de misiune. Dându-și seama că Patrick era chemat să-i aducă pe irlandezii la Hristos, episcopul Gherman l-a hirotonit pe Patrick diacon, apoi preot și episcop, dându-i sfaturile necesare pentru misiune. Altă tradiție susține că Patrick a fost hirotonit episcop la Roma de către papa Celestin (422-432).

În anul 432, Patrick a plecat de la Mănăstirea Auxerre și s-a hotărât să treacă prin patria sa de origine, unde prietenii și cunoștuții l-au luat în râs văzându-l episcop și știind că n-a beneficiat de o pregătire intelectuală foarte temeinică. De aceea, Patrick a șovăit ceva vreme înainte de a pleca în misiune.

După această perioadă de neșiguranță, Patrick a plecat în același an (432) în Irlanda pentru misiune, însotit de 24 de ucenici, unde va desfășura o activitate remarcabilă timp de mai

multă ani, mai ales în nordul insulei. Tradiția ne prezintă și modul minunat prin care un comandant al irlandezilor, Di-chu, a rămas înțepenit pentru că a vrut să-l omoare pe Patrick, până când a crezut în Hristos. Aici a înființat o mănăstire.

Mulți irlandezii s-au convertit la Hristos. Se pare că pentru a explica taina Sfintei Treimi, Patrick a folosit în propovăduirea sa un fel de trifoi, care are o singură tulipină, dar trei frunze, la fel cum și Dumnezeu este Unul în Ființă, dar întreit în Persoane.

După ce a propovădut mai mult timp în ținutul Saul, Patrick însotit de ucenicii săi a slujit pe un deal din apropierea localității Tara (astăzi localitatea Slane) slujba Învierii. Pe acest deal, regele Leoghaire dorea să țină o adunare. După ce a terminat slujba Învierii, însotit de prietenii săi și cântând imnul „Hristos a înviat“, Patrick s-a îndreptat spre Tara, ajungând să predice Evanghelia chiar în fața regelui, cu toată oponența druzilor. Atunci s-a convertit la creștinism și fratele regelui, Conall. Regele i-a permis atunci lui Patrick să predice și să boteze pe întreg teritoriul său. Astfel, el a hirotonit preoți și a construit biserici pentru comunitățile înființate de pe întreg teritoriul Irlandei. Se pare că Patrick a ridicat nu mai

puțin de 365 de biserici pe teritoriul irlandez.

În anul 444 sau 445 a fost ridicată și biserică episcopală din Armagh, la sediul regelui, unde se află astăzi atât sediul arhiepiscopului catolic, cât și al arhiepiscopului anglican, care este și primat al Irlandei.

Cinstirea Sfântului Patrick din Canada până-n Africa de Sud

Un mare avantaj pentru Patrick a fost faptul că-n tine rete învățase limba irlandeză, ceea ce i-a permis să comunice cu localnicii în limba lor. Patrick este cel care a distrus un stâlp uriaș de sare din ținutul Connaught și unde propovăduind, nu mai puțin de 6.000 de oameni au primit cuvântul mântuirii. Nu numai biserici, ci și mănăstiri a ridicat Patrick în timpul misiunii sale. Tradiția spune că le-a convertit la creștinism și pe fiicele regelui Leoghaire, Ethne și Fedelm. Într-regul succes s-a bazat în primul rând pe viața aspiră de înfrângere și sfântenie pe care a trait-o, petrecând mereu în post și rugăciune.

Ucenicii Sfântului Patrick au continuat activitatea sa, convertindu-i pe toți irlandezii la Ortodoxie. O tradiție veche spune că înainte să moară, Patrick a binecuvântat insula, izgonind pentru totdeauna șerpii de pe ea.

Cu câteva zile înainte de sfârșitul său, Patrick a trebuit să biruie o mare ultimă mare ispătă din viața lui: un ultim atac al puterilor demonice.

După atâta fapte minunate, Patrick a trecut în veșnicie în anul 480 după Hristos în ziua de 17 martie. Tradiția ne spune că după ce s-a rugat din suflet pentru a nu se stinge flacăra credinței pe insulă, s-a spovedit și s-a împărtășit cu Sfintele Taine, predându-și sufletul în mâinile lui Hristos, pe care-L slujise cu atâtă ardoare. Sfântul Patrick a fost înmormântat la Saul, iar venerația sa s-a răspândit în Evul Mediu în multe țări din Europa. Focul lui Patrick de pe insula Sees Lough Derg este astăzi un loc foarte vizitat de către pelerini și turiști. Ziua de pomenire a Sfântului Patrick este prăznuită și ca zi națională a Irlandei. În Dublin are loc o procesiune în cinstea Sfântului Patrick, iar timp de patru zile toată lumea este liberă. Atunci sunt purtați pe străzi șerpi din plastic cu limbile de culoare roșie, în amintirea minunilor săvârșite de sfântul ocrotitor al insulei. Sfântul Patrick este prăznuit nu numai de către irlandezii de pe insulă, ci în toate colțurile lumii unde există comunități puternice de irlandezii din Canada și SUA până-n Australia și din Noua Zeelandă până-n Africa de Sud.